

C/2024/2388

8.4.2024

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 22. februarja 2024 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Superior de Justicia de Madrid – Španija) – MP (C-59/22), IP (C-110/22), IK (C-159/22)/Consejería de Presidencia, Justicia e Interior de la Comunidad de Madrid(C-59/22), Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED) (C-110/22), Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid (C-159/22)

(Združene zadeve C-59/22, C-110/22 in C-159/22 ⁽¹⁾, Consejería de Presidencia, Justicia e Interior de la Comunidad de Madrid in drugi)

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 1999/70/ES – Okvirni sporazum o delu za določen čas, sklenjen med ETUC, UNICE in CEEP – Pogodbe o delu za določen čas v javnem sektorju – Pogodbeni uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas, a ne za stalno – Določbi 2 in 3 – Področje uporabe – Pojem „delavec, zaposlen za določen čas“ – Določba 5 – Ukrepi za preprečevanje in sankcioniranje zlorabe veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas – Ustrezni pravni ukrepi)

(C/2024/2388)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: MP (C-59/22), IP (C-110/22), IK (C-159/22)

Tožene stranke: Consejería de Presidencia, Justicia e Interior de la Comunidad de Madrid (C-59/22), Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED) (C-110/22), Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid (C-159/22)

Izrek

1. Določbi 2 in 3 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP

je treba razlagati tako, da

je treba delavca, zaposlenega za nedoločen čas, a ne za stalno, šteti za delavca, zaposlenega za določen čas, v smislu tega okvirnega sporazuma in zato spada na področje uporabe tega sporazuma.

2. Določbo 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi 1999/70,

je treba razlagati tako, da

izraz „veriženje pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas“ iz te določbe zajema položaj, v katerem zadevna uprava ni v predpisanem roku izvedla izbirnega postopka za dokončno zapolnitev delovnega mesta, ki ga je zasedal delavec, zaposlen za nedoločen čas, a ne za stalno, zato se je pogodba za določen čas, na podlagi katere je bil ta delavec zaposlen v tej upravi, podaljševala po samem zakonu.

3. Določbo 5, točka 1, od (a) do (c), okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi 1999/70,

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne določa nobenega od ukrepov iz te določbe niti „ustreznega pravnega ukrepa“ v smislu te določbe, da bi se preprečila zloraba pogodb za nedoločen čas, a ne za stalno.

⁽¹⁾ UL C 359, 19.9.2022.

4. Določbo 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi 1999/70,

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da se vsakemu delavcu, čigar delodajalec je zlorabil zaporedno podaljšanje pogodb o zaposlitvi za nedoločen čas, a ne za stalno, izplača pavšalno nadomestilo v znesku dvajsetdnevni plač za vsako leto dela, ki je omejen na znesek plač za eno leto, če je plačilo tega nadomestila za prenehanje pogodbe neodvisno od vsakršnega preudarka glede zakonitosti ali zlorabe v zvezi z uporabo teh pogodb.

5. Določbo 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi 1999/70,

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalnim določbam, v skladu s katerimi organi javne uprave odgovarjajo za „nepravilne akte“ „v skladu z ureditvijo, ki velja v vsakem [od teh organov] javne uprave“, če te nacionalne določbe niso učinkovite in odvračilne za zagotovitev polne učinkovitosti pravil, sprejetih na podlagi te določbe okvirnega sporazuma.

6. Določbo 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi 1999/70,

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa izvedbo postopkov za zagotavljanje trajnosti začasnih zaposlitev z razpisi za oddajo prijav za zapolnitev delovnih mest, ki jih zasedajo začasni delavci, med katerimi so delavci, zaposleni za nedoločen čas, a ne za stalno, če se ti postopki izvedejo neodvisno od vsakršnega preudarka v zvezi s tem, ali uporaba teh pogodb za določen čas pomeni zlorabo.

7. Določbo 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi 1999/70,

je treba razlagati tako, da

če v nacionalnem pravu ni ustreznih ukrepov za preprečevanje in po potrebi sankcioniranje – na podlagi te določbe 5 – zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi za določen čas, vključno s pogodbami o zaposlitvi za nedoločen čas, a ne za stalno, ki so bile zaporedoma podaljšane, preoblikovanje teh pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas lahko pomeni tak ukrep. Nacionalno sodišče mora po potrebi spremeniti ustaljeno nacionalno sodno prakso, če ta temelji na razlagi nacionalnih določb, vključno ustavnih, ki ni združljiva s cilji Direktive 1999/70 in zlasti s cilji navedene določbe 5.